

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיז השידור כאן

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שרונה צור גינור

תובעים

רואי הלוי

נגד

נתבעים

תאגיז השידור כאן

פסק דין

העובדות וטענות הצדדים

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה כספית לתשלום סך 75,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") וחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
2. התובע צולם במסגרת הפגנה אשר התקיימה ביום 6.8.24 בסמוך ללשכת הגיוס תל השומר כנגד גיוס חרדים.
3. לטענת התובע, הנתבעת שידרה באותו יום כתבה המסקרת את ההפגנה, ובה נראה התובע מותקף מילולית קשות ע"י מפגינים כשהוא בפנים גלויות, כאשר נקלע למקום בטעות.
4. לטענת התובע, פרסום פניו ודמותו כאשר הוא מושפל ע"י המפגינים גרמה לו מבוכה קשה בקרב העדה החרדית. כמו כן, לטענתו, הפרסום גרם לפגיעה בפרטיותו לפי סעיפים 2(4) ו-2(4א) לחוק הגנת הפרטיות.
5. התובע טוען כי עד הגשת התביעה ניתן היה לצפות בכתבה בערוץ יוטיוב והיא לא הוסרה. התובע פנה ביום 8.8.24 במכתב לנתבעת וביקש להתאים את הפרסום כך לא יזהו את פניו.
6. לטענת הנתבעת, התובע הסתובב במדי צה"ל בתוך הפגנה באופן גלוי ולא הסתיר את דמותו כחרדי, אך מצפה מגוף תקשורת לטשטש את פניו בשל קריאות שאינן בשליטת הכתב.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 7. לטענת הנתבעת, מדובר בצילום ברשות הרבים, תיעוד חדשותי חשוב וראוי, ואין כל לשון
2 הרע בשל סיקור הטרדות כנגד חיילים חרדים.
3
- 4 8. הנתבעת טוענת כי חלות ההגנות לפי סעיפים 14, 15(1) ו-2 לחוק איסור לשון הרע, וכי
5 התובע לא עמד בנטל ההוכחה הדורש בסעיף 16 לחוק. כמו כן, טוענת להגנות לפי סעיף 18
6 (א)-(ד) לחוק הגנת הפרטיות וכי לאחר פניית התובע פעלה להסרת הכתבה.
7
- 8 9. התובע הגיש תצהירו אך הצדדים ביקשו כי פס"ד יתקבל בהתסמך על כתבי הטענות
9 וסיכומים בלבד מבלי שתצהיר התובע ישמש כראיה.
10

דין

- 11 10. בחנתי טענות הצדדים וסיכומי ב"כ הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל
12 בחלקה. בהתאם להסכמות הצדדים, פסק הדין ניתן על יסוד סיכומים בלבד וכתבי הטענות
13 בלבד.
14
- 15 11. בהתאם להוראת תקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018, ינומק פסה"ד
16 בתמצית.
17

לשון הרע

- 18 12. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") מגדיר
19 לשון הרע, בין היתר, כדבר אשר פרסומו עלול להשפיל, לבזות אדם בעיני הבריות, לבזות
20 אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו וכו'. בסעיף 2 לחוק מוגדר פרסום לשון הרע ככולל, בין היתר,
21 אמירה, תנועה, צליל וכל אמצעי אשר היה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או
22 אדם אחר פרט לנפגע.
23
- 24 13. בהתאם להלכה, בחינת לשון הרע תתקיים במס' שלבים: ראשית, יש לבחון האם
25 ההתבטאות מקיימת את הגדרות לשון הרע בחוק – סעי' 1 והאם מתקיים יסוד הפרסום
26 לפי סעיף 2 לחוק. במידה ומתקיימים היסודות, יש לבחון את תחולת ההגנות על הפרסום,
27 לפי סעיפים 13-15 לחוק. לבסוף, במידה ולא חלות על הפרסום ההגנות הקבועות בחוק
28 וקיימת זכאות לפיצוי, יבחן סכום הפיצוי בנסיבות המקרה (ע"א 4534/02 שוקן בע"מ נ'
29
30

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 הרציקוביץ' (פורסם בנבו)).
- 2
- 3 14. ביחס לדרכי הבעת לשון הרע קובע סעי' 3 לחוק איסור לשון הרע כי יכולה היא להיות
- 4 במישרין ובשלמות וכי יכול והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע תשתמע מהפרסום ו/או
- 5 נסיבות חיצוניות.
- 6
- 7 15. לעניין הפרשנות ביחס לביטוי או אמירה אם עולים הם כדי לשון הרע כמשמעה בסעיף 1
- 8 לחוק נקבע כי המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, כלומר, איך רואה החברה את אותו
- 9 פרסום, האדם הסביר (ע"א 466/83 אג'מיאן נ' דרדריאן (פורסם בנבו)).
- 10
- 11 16. ביחס לשאלה האם "האדם הסביר" הוא האדם הממוצע מתוך כלל הציבור, או שמא יש
- 12 מקרים בהם "האדם הסביר" ישקף ציבור מצומצם יותר, נקבע כי הכלל שנפסק לעניין
- 13 פרשנות הפרסום הוא, שהפרסום יפורש לפי המשמעות המקובלת בציבור כולו והבנת
- 14 "האדם ברחוב" או "האדם הרגיל", ש"איננו המשכיל ביותר או האיש הירוד ביותר מבחינת
- 15 התפתחותו" (בספרו של אורי שנהר, דיני לשון הרע (מהדורה שנייה, 2024), בעמ' 110
- 16 ופסקי הדין שם).
- 17
- 18 17. במקרה זה, מדובר בכתבה בה הובאה למשך מספר שניות דמות התובע ללא פרסום שמו,
- 19 אמנם רואים את דמותו ומפרטים כי מדובר בחייל חרדי אשר הותקף ע"י המפגינים אך לא
- 20 מדובר בפרסום לשון הרע אלא פגיעה בפרטיות כפי שיפורט להלן.
- 21
- 22 18. בכתבה לא הוטל כל דופי בתובע או התנהגות התובע ולא היתה טענה כנגדו בכתבה, אלא
- 23 ההשפלה או המבוכה הם מפאת התנהגות המפגינים כלפיו, מקרה המתבטא בפגיעה
- 24 בפרטיות ולא בפרסום לשון הרע.
- 25
- 26 19. לכאורה, האדם הסביר אשר ראה את הכתבה לא יסבור כי יש בה משום לשון הרע כלפי
- 27 התובע. כותרת הכתבה הינה "ההפגנות האלימות של מקבלי הצו הראשון במסגרת חוק
- 28 הגיוס" ואין בה לשון הרע כלפי התובע.
- 29
- 30 20. ייאמר כי התובע ביקש לפסוק בתיק לפי סיכומים בלבד, ויתר על תצהירים, ויתר על עדויות
- 31 ולא הוכח כי הוא הושפל או נפגע. הוא לא הביא לעדות אותם חברים או קרובים אשר

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 לטענתו הגיבו כך על הפרסום. מדובר בטענה כללית אשר לא הובהרה ולא הוכחה.
2
- 3 21. לאור האמור, אין הכתבה מקימה כלפי התובע עילה לפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע
4 כמשמעותו בסעי' 1 בחוק ודין התביעה ברכיב זה להידחות.
5
- 6 22. ראוי להרחיב כי לו היה מדובר בלשון הרע, היתה תחולה להגנת סעי' 14 לחוק איסור לשון
7 הרע – אמת בפרסום והתובע לא חולק על כך. לטענתו, לא היה עניין ציבורי בפרסום תמונתו
8 דוקא (בפרוטוקול בעמ' 4, שורות 20-22). הנתבעת סיקרה הפגנה אשר קיים בה עניין
9 לציבור, התובע עבר לטענתו במקום הוא נראה במשך מספר שניות.
10
- 11 23. כמו כן, יתכן והיתה עומדת לנתבעת אף הגנת תום הלב בסעי' 15 לחוק. הגנת תום הלב,
12 הקבועה בסעיף 15 לחוק קמה לנתבע בהתקיים שני תנאים מצטברים: האחד הוא כי
13 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב, והשני הוא כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות
14 בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק, לרבות אינטרסים ציבוריים הראויים להגנה, חשיבותה
15 של עיתונות מדווחת אף במחיר פגיעה בשם הטוב של הנפגע" (דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר
16 אילנה דיין אורבך (פורסם בנבו).
17
- 18 24. בנסיבות העניין ולאור המפורט, תדחה התביעה בעילת לשון הרע.
19
- 20 פגיעה בפרטיות
- 21 25. התובע טוען כי הפרסום גרם לפגיעה בפרטיותו לפי סעיפים 2(4) ו-2(א4) לחוק הגנת
22 הפרטיות וכי הוא זכאי לפיצוי בגין פגיעה זו. התובע טוען בכתב התביעה כי בעקבות
23 הכתבה קיבל התובע פניות ממכרים (משפחה וחברים) שזיהו אותו בכתבה וגרמו לו
24 לתחושות של השפלה ופגיעה.
25
- 26 26. בסעי' 2 לחוק הגנת הפרטיות מוגדרת פגיעה בפרטים, בין היתר, כפרסום תצלום אדם
27 ברבים בנסיבות העלולות להשפילו או לבזותו או אף להביאו במבוכה וזאת בנוסח הבא:
28 "2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
29 ...
30 (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 (א4) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן
2 לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא השהיות
3 בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע"
4 – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין".
5
- 6 27. המבחן לבחינת הפגיעה בפרטיות הינו אובייקטיבי לפי האדם הסביר (ע"א (ת"א) 3645/07
7 קוזובר נ' חדשות 10 בע"מ (פורסם בנבו).
8
- 9 28. התובע לא הסכים לפרסום באופן מפורש, הוא צולם חולף על מקום ההפגנה.
10 התובע עבר ליד הבסיס הצבאי בסביבתו התקיימה ההפגנה כאשר הוא לובש מדים, או אז
11 לטענתו הותקף ע"י המפגינים, לרבות דברי לעג ועלבון אשר נאמרו לו ותועדו בכתבה תוך
12 התייחסות לכך כי גם חייל חרדי אשר עבר במקום הותקף ע"י המפגינים.
13
- 14 29. הנתבעת סקרה את ההפגנה, צילמה מפגינים כאלו ואחרים ואת התובע אשר לטענתו עבר
15 במקרה. אפשר היה לקבל את הטענה כי צילמו ברשות הרבים כאשר הוא הולך ברחוב
16 אינה בבחינת פגיעה בפרטיות, אך הצילום תוך התמקדות בו ומתן כותרת של התקיפה של
17 חייל חרדי, יש בהן משום פגיעה בפרטיות.
18
- 19 30. הכתבה עסקה בהפגנה, התובע הגיע למקום ולא התבקש לפי הנטען להתראיין, לא הסכים
20 להתראיין וצולם בסיטואציה מביכה. מכאן קיימת פגיעה בפרטיות לפי החוק ויש לבחון
21 האם חלות ההגנות מכוח החוק.
22
- 23 31. בכל האמור בהגנה לפי סעי' 18(2) לחוק, לרבות סעי' 18(3), אין להידרש לסוגיית תום הלב
24 מאחר ולא מתקיימים יתר תנאי הסעי' וראוי לומר כי היה על הנתבעת לדעת כי צילום
25 התובע בסיטואציה זו מבלי להסתפק בצילום אלא תוך הבלטה ומתן כותרות, יכולות
26 להיות לו השלכות.
27
- 28 32. ככל שהדברים אמורים ביתר תנאי סעי' 18(2) וסעי' 18(3), אינני סבורה כי היתה חובה
29 עיתונאית לסקר דווקא את התובע בסיטואציה זו, ללא הסכמתו תוך הפיכתו לאייטם

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 24-08-46836 הלוי נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 חדשותי של חייל חרדי המותקף ע"י המפגינים.
2
- 3 33. כאמור, היתה מוטלת על הנתבעת חובה לפרסם את הכתבה, אך לא היה הכרח בחשיפת
4 פני התובע, יכלה הנתבעת לטשטשם או לבקש הסכמתו לפרסום, במיוחד כאשר מדובר
5 בשידור ערוך של הכתבה.
6
- 7 34. הוא לא התבקש או הסכים לכך וצולם באופן בו ניתן לזהותו. ראוי היה לפחות לא לחשוף
8 את פניו של התובע במקום וסיטואציה זו או לקבל הסכמתו.
9 החובה העיתונאית חלה כלפי סיקור ההפגנה אך לא כלפי הפיכת התובע לאייטם.
10 לא מדובר על חובה מוסרית לצלם דוקא את התובע תוך מתן כותרות והשמעת הדברים
11 אשר הוטחו בו ללא רשותו כאשר פניו גלויים ולמעשה, אין תחולה להגנות בסעי' זה.
12
- 13 35. התביעה לפי חוק הגנת הפרטיות מתקבלת, איפוא.
14 בהתאם לסעי' 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות, בגין פגיעה בפרטיות בעוולה אזרחית רשאי
15 ביהמ"ש לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום הקבוע בחוק.
16
- 17 36. בנסיבות המקרה מאחר והתובע צולם במרחב הציבורי למס' שניות, הוא לא נראה בורח
18 מהמקום אלא שוחח עם אחד המפגינים ולמעשה המבוכה או ההשפלה מקורן במתקפות
19 המפגינים ולא בהתנהלותו כחיל חרדי לובש מדים. כל אלה מביאים למסקנה כי סכום
20 הפיצוי יהיה ברף הנמוך.
21
- 22 37. במכלול הנסיבות באתי לכלל מסקנה כי הנתבעת תחוייב לשלם לתובע סך 3,600 ₪
23 והוצאות המשפט בסך 2,000 ₪.
24 הסכומים המפורטים ישולמו בתוך 30 יום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
25 מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
26
27 ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, בהעדר הצדדים.
28

שרונה צור גינור, שופטת

29
30

